

Arrest

nr. 339 148 van 9 januari 2026
in de zaak RvV X / II

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DELGRANGE
Haachtsesteenweg 55
1210 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
thans de minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 8 december 2023 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 6 oktober 2023 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 oktober 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. DELGRANGE, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van advocaat A. AMEELE, die *loco* advocaat S. VAN ROMPAEY verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 3 mei 2023 dienen de verzoekende partijen aanvragen in tot het verkrijgen van een visum met het oog op gezinshereniging in toepassing van (oud) artikel 10, §1, eerste lid, 7° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 6 oktober 2023 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie zowel ten aanzien van de eerste verzoekende partij als ten aanzien van de tweede verzoekende partij een beslissing tot weigering van de in punt 1.1. gevraagde visa. Dit zijn de bestreden beslissingen waarvan de motieven luiden als volgt:

“De betrokkenen kunnen geen beroep doen op de bepalingen betreffende de gezinshereniging in art. 10, §1, al. 1, 7° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Overwegende dat twee aanvragen warden ingediend voor A.G.K.M. (...) “(...)1961 en K.M. (...) “(...)1965, beiden van Afghaanse

nationaliteit, teneinde hun vermoedelijke zoor G.R.M. (...), '31/08/2002, van Afghaanse nationaliteit, in België te vervoegen. Overwegende dat art. 10, §1, al. 1, 7° vreemdelingewet in principe stelt dat ouders van een vreemdeling die erkend werd als vluchteling in België kunnen vervoegen voor zover dat zij met hem komen samenleven en op voorwaarde dat hij jonger is dan 18 jaar en steeds niet-begeleid is. Overwegende dat in huidige geval de gezinshereniger in België aankwam op 08/10/2019 en op dezelfde datum een asielverzoek indiende, maar dat hij reeds de leeftijd van 18 jaar bereikte op 31/08/2020 terwijl zijn asielprocedure nog lopende was, en hij vervolgens op 25/06/2021 erkend werd als vluchteling. In dit opzicht dient rekening gehouden te worden met het arrest van het Hof van Justitie (hierna: HvJ) nr. C- 550/16 van 12/04/2018, waarin bepaalt wordt dat in zulke gevallen een verzoek om gezinshereniging binnen "een redelijk termijn" dient ingediend te worden, en dat "[...] Voor de bepaling van een dergelijke redelijke termijn [...] een verzoek om gezinshereniging in een dergelijke situatie in beginsel moet worden ingediend binnen drie maanden na de datum van de erkenning van de vluchtelingenstatus van de betrokken minderjarige. [...]",

Overwegende dat naar analogie in de huidige casus de gezinshereniger als vluchteling werd erkend op 25/06/2021. Echter warden de aanvragen pas ingediend op 03/05/2023, 1 jaar en 9 maanden later. Overwegende dat de administratie op 24/09/2021 van de begeleider van de aanvragers een mail mocht ontvangen, waarin wordt toegelicht dat het voor de ouders van de gezinshereniger onmogelijk zou zijn om voor 25/09/2021 hun aanvragen in te dienen. Hierbij wordt er ook verwezen naar het reeds vermelde arrest van het HvJ (C-550/16, 12/04/2018) en het principe van de "redelijke termijn", en eveneens naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingebetwistingen (hierna: RvV) waarin gesteld wordt dat de term "redelijke termijn" in concreto beoordeeld dient te worden. Daarnaast wordt ook verwezen naar het arrest van het HvJ nr. 0380/17 van 7 november 2018, dat stelt dat rekening gehouden dient te worden met de bijzondere omstandigheden die de laattijdige indiening objectief verschoonbaar kunnen maken. Overwegende dat de administratie vervolgens opnieuw een begeleidend schrijven mocht ontvangen van de begeleider van de aanvragers d.d. 30/06/2023, waarin wordt toegelicht dat de laattijdige indiening van de aanvragen gezinshereniging te maken heeft met de onmogelijkheid van de ouders om hun paspoorten te bekomen in Afghanistan. Er wordt hierbij verwezen naar het "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan Maart 2022" van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, waarin een overzicht te vinden is over de ontwikkeling van afgiften van paspoorten in Afghanistan van na de machtsovername van de Taliban op 15/08/2021 tot maart 2022.

Overwegende dat in het begeleidend schrijven vervolgens wordt aangegeven dat vanaf maart 2022 de paspoortkantoren terug werkzaam waren, en dat de betrokkenen er in slaagden om in april 2022 in Kaboel hun paspoortaanvragen te registreren. Als bewijs hiervan worden 4 kopieën van registratieformulieren inclusief vertalingen voorgelegd. De administratie merkt hierbij echter op dat er geen sprake is van officiële vertalingen van deze kopieën. Hoe dan ook kan men verder opmerken dat deze registratieformulieren niet gedateerd zijn, waardoor er in feite niet bewezen kan worden dat zij plaatsvonden in april 2022.

Daarentegen bevatten 2 vertalingen van deze kopieën wel de volgende vermelding: "...gelieve af te wachten voor een afspraak die later zal bevestigd worden, want ondertussen allé plaatsen tot mid volgende maand (22/Sep/22) zijn volzet...". Hieruit kan de administratie dus afleiden dat de registratie van de paspoortaanvragen eerder zouden hebben plaatsgevonden in augustus 2022, en dat dit enigszins tegenstrijdig is met de vermelding dat dit in april 2022 zou gebeurd zijn.

Overwegende dat in het begeleidend schrijven verder wordt aangegeven dat op 08/10/2022 allé paspoortkantoren opnieuw zouden zijn gesloten en dat de aflevering van paspoorten volledig zou zijn opgeschort tot maart 2023. Wat betreft deze "volledige opschorting van het afleveren van paspoorten tot maart 2023", wordt verwezen naar een online nieuwsartikel (Tolo News, "Passport distribution will start next Wednesday") dat gepubliceerd werd op 23/02/2023, waarin wordt geschreven dat de afgifte van paspoorten vanaf 01/03/2023 opnieuw zou aanvatten. Echter merkt de administratie hierbij op dat de paspoorten van de betrokkenen eigenlijk reeds werden afgeleverd op 21/02/2023, i.e. twee dagen voor de publicatie van het nieuwsartikel en 9 dagen voor de aangegeven datum waarop de afgifte van paspoorten zou hervatten. Indien de aflevering van paspoorten effectief absoluut werd opgeschort tot 01/03/2023 - zoals door betrokkenen wordt aangegeven - dan zouden hun paspoorten nooit kunnen zijn afgeleverd voor deze datum. Gezien dit hier wél het geval is, kan de administratie niet anders dan vaststellen dat het toch mogelijk was voor betrokkenen om tijdens de aangegeven periode van "absolute opschorting" een paspoort te bekomen, hetgeen tegenstrijdig is met wat door betrokkenen wordt beweerd.

Overwegende dat voor de in concreto beoordeling van de "redelijke termijn" in deze casus de administratie weldegelijk kan vaststellen dat er bijzondere omstandigheden waren die een tijdige indiening van de aanvragen gezinshereniging bemoeilijkten, maar dat dezen in het licht van de bovengenoemde tegenstrijdigheden niet van die aard zijn dat zij een laattijdige indiening van 1 jaar en 9 maanden sinds de toekenning van het vluchtelingenstatuut aan de gezinshereniger objectief verschoonbaar kunnen maken. Bijgevolg is de administratie van mening dat de aanvragen niet binnen een redelijke termijn werden ingediend.

Overwegende dat, rekening houdende met al het bovenvermelde, de aanvragen gezinshereniging van de vermoedelijke ouders laattijdig werden ingediend en op dat moment de gezinshereniger reeds de leeftijd van 18 jaar had bereikt, waardoor de aanvragers zich niet kunnen beroepen op artikel 10 vreemdelingenwet. Gelet op het bovenstaande worden de visumaanvragen verworpen."

2. Over de rechtspleging

2.1. Aan de verzoekende partijen werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de partijen om de kosten van het geding ten laste van de tegenpartij te leggen.

2.2. De verzoekende partijen hebben ervoor geopteerd een synthesememorie neer te leggen. Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de Vreemdelingenwet, "doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60".

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste middel voeren de verzoekende partijen onder meer de schending aan van artikel 10, §1, eerste lid, 7° van de Vreemdelingenwet, van de motiveringsplicht zoals voorzien in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partijen zetten hun eerste middel onder meer uiteen als volgt:

"De bestreden beslissing oordeelt dat verzoekers geen beroep kunnen doen op artikel 10, §1, al. 1, 7° van de Vreemdelingenwet omdat de aanvraag, volgens de Dienst Vreemdelingenzaken, niet ingediend werd binnen een redelijke termijn.

a. In rechte

Volgens de rechtspraak van het Hof van Justitie, en met name arrest C-550/16 van 12 april 2018 moet gekeken worden naar de leeftijd van de referentiepersoon op het moment van de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming, en niet naar de leeftijd op het moment dat de aanvraag gezinshereniging wordt behandeld. Het HvJEU stelt namelijk (§ 60):

"Daarentegen kon, wanneer met het oog op de toepassing van artikel 10, lid 3, onder a), van richtlijn 2003/86 voor de beoordeling van de leeftijd van een vluchteling de datum van indiening van het verzoek om internationale bescherming als uitgangspunt wordt genomen, een gelijke en voorzienbare behandeling worden gewaarborgd van alle verzoekers die zich in chronologisch opzicht in dezelfde situatie bevinden, doordat zo wordt verzekerd dat de slaagkansen van het verzoek om gezinshereniging voornamelijk afhangen van factoren die verband houden met de verzoeker en niet met de betrokken overheidsinstantie, zoals de behandelingsduur van het verzoek om internationale bescherming of van de aanvraag voor gezinshereniging (zie naar analogie arrest van 17 juli 2014, Noorzia, C-338/13, EU:C:2014:2092, punt 17)."

Deze aanvraag moet ingediend worden binnen een 'redelijke termijn' nadat de referentiepersoon erkend wordt als vluchteling. Het Hof van Justitie legt het in arrest C-550/16 van 12 april 2018 als volgt uit (§ 61):

"Aangezien het, zoals de Nederlandse regering en de Commissie betogen, ongetwijfeld onverenigbaar zou zijn met de doelstelling van artikel 10, lid 3, onder a), van richtlijn 2003/86 wanneer een vluchteling die op het tijdstip van zijn verzoek een alleenstaande minderjarige was, maar gedurende de procedure meerderjarig is geworden, zich, om een gezinshereniging te verkrijgen, zonder enige tijdsbeperking op die bepaling zou kunnen beroepen, dient deze vluchteling zijn verzoek om gezinshereniging wel binnen een redelijke termijn in te dienen. Voor de bepaling van een dergelijke redelijke termijn biedt de door de Uniewetgever in de soortgelijke context van artikel 12, lid 1, derde alinea, van die richtlijn gekozen oplossing een indicatie, zodat ervan uit moet worden gegaan dat het op basis van artikel 10, lid 3, onder a), van diezelfde richtlijn ingediende verzoek om gezinshereniging in een dergelijke situatie in beginsel moet worden ingediend binnen drie maanden na de datum van erkenning van de vluchtelingenstatus van de betrokken minderjarige." (eigen onderlijning)

Het Hof van Justitie stelt dus dat de aanvraag binnen een redelijke termijn na de erkenning moet worden ingediend, waarbij een termijn van drie maanden als indicatie kan worden gebruikt.

Uit de rechtspraak van Uw Raad blijkt niettemin dat deze redelijke termijn in concreto moet worden beoordeeld, en niet steeds beperkt kan worden tot een termijn van drie maanden na de erkenning als vluchteling, zoals verwerende partij in de praktijk doet. 1 De termijn van drie maanden die door het Hof van Justitie wordt aangereikt is enkel een indicatie.

Uw Raad verduidelijkt dit in arrest nr. 237.333 van 23 juni 2020 als volgt:

"Hieruit blijkt dat een indicatie kan gevonden worden in artikel 12, eerste lid, derde alinea, van de Gezinsherenigingsrichtlijn, zodat er moet vanuit gegaan worden dat het op artikel 10, derde lid, a), van die richtlijn, omgezet in artikel 10, §1, eerste lid, 7°, van de vreemdelingenwet, ingediende verzoek om gezinshereniging "in beginsel" moet worden ingediend binnen de drie maanden na de datum van de erkenning van de vluchtelingenstatus van de betrokken minderjarige. Het Hof van Justitie verwijst aldus voor de termijn waarbinnen de aanvraag conform artikel 10, §1, eerste lid, 7°, van de vreemdelingenwet "in

beginsel" dient te worden ingediend naar de bepalingen van artikel 12, eerste lid, derde alinea, van de Gezinsherenigingsrichtlijn. Voormelde bepaling van de Gezinsherenigingsrichtlijn biedt echter ruimte voor de lidstaten. Immers stelt voormelde bepaling dat de lidstaten "kunnen" eisen dat de vluchtelingen aan bepaalde voorwaarden voldoen wanneer het verzoek om gezinshereniging niet wordt ingediend binnen een termijn van drie maanden na de toekenning van de vluchtelingenstatus. Gebruik makend van de mogelijkheid om meer voordelige bepalingen op te nemen, heeft de Belgische wetgever voormelde bepaling omgezet in de vreemdelingenwet, meer bepaald artikel 10, §2, vijfde lid, en ervoor geopteerd dat aan bepaalde voorwaarden niet dient voldaan te zijn door familieleden van als vluchteling erkende vreemdeling, onder meer voor zover de aanvraag tot verblijf werd ingediend in de loop van het jaar na de beslissing tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling.

Gezien de Belgische wetgever van oordeel is dat bepaalde voorwaarden niet dienen voldaan te zijn door de aanvragers tot gezinshereniging met erkende vluchtelingen indien de aanvraag volgt binnen het jaar na de erkenning als vluchteling, en dit een termijn is die ruimer is dan de in artikel 12, eerste lid, derde alinea, van de Gezinsherenigingsrichtlijn voorziene termijn, komt het kennelijk onredelijk voor om in het geval van de zoon van verzoekster, die het recht op gezinshereniging als minderjarige kan laten gelden daar hij als vluchteling erkend werd en het verzoek hiertoe heeft ingediend als nietbegeleide minderjarige vreemdeling, te eisen dat de aanvraag tot gezinshereniging door zijn ouders wordt ingediend binnen de drie maanden, verwijzend naar de indicatie gegeven in artikel 12, eerste lid, derde alinea, van de Gezinsherenigingsrichtlijn. Bovendien kan er niet worden voorbijgegaan aan het feit dat het Hof van Justitie melding maakt van een "redelijke termijn", waarbij zij ook stelt dat de termijn waarbinnen de aanvraag "in beginsel" dient te worden ingediend drie maanden na de datum van de erkenning van de vluchtelingenstatus van de betrokken minderjarige is. Een beoordeling in concrete drong zich dan ook op, wat in casu geenszins blijkt uit de motieven van de bestreden beslissingen." (eigen onderlijning)

Bovendien volgt uit de rechtspraak van Uw Rood ook dat bij de beoordeling of de aanvraag binnen een redelijke termijn werd ingediend, rekening moet worden gehouden met bijzondere omstandigheden die de laattijdige indiening objectief verschoonbaar kunnen maken, in toepassing van het arrest C-380/17 van het HvJ van 7 november 2018. In dit arrest oordeelde het HvJ dat de termijn om te genieten van de vrijstelling van de materiële voorwaarden voor gezinshereniging strikt mag toegepast worden, tenzij de late indiening van de aanvraag gezinshereniging objectief verschoonbaar is op grond van bijzondere omstandigheden. Volgens voormelde rechtspraak van Uw Raad moet ook rekening worden gehouden met dergelijke bijzondere omstandigheden bij de beoordeling van de redelijkheid van de termijn waarin de aanvraag op grond van artikel 10, §1, eerste lid, 7°, van de Vreemdelingenwet werd ingediend.

Uw Raad legt dit als volgt uit in arrest

«(...)»

Vrij vertaald :

« In een ander arrest, heeft het HvJEU ook aangegeven dat "de overschrijding van de in artikel 12, lid 1, derde alinea, van richtlijn 2003/86 bedoelde termijn voor de indiening van een verzoek om gezinshereniging heeft geen rechtstreekse gevolgen voor de toelating van de gezinsleden van de gezinshereniger tot het grondgebied of het verblijf van deze gezinsleden, maar maakt het enkel mogelijk het kader vast te stellen waarbinnen dit verzoek moet worden onderzocht. Aangezien de beoordeling van de gegrondheid van een dergelijk verzoek in de praktijk pas kan plaatsvinden nadat is vastgesteld welke regels daarop van toepassing zijn, kan de overschrijding van deze termijn niet worden afgewogen tegen overwegingen die verband houden met de gegrondheid van het verzoek. [...] In die context zal de betrokken lidstaat kunnen voldoen aan het vereiste van individualisering van de behandeling van het verzoek om gezinshereniging dat voortvloeit uit artikel 17 van richtlijn 2003/86 (zie in die zin arrest van 9 juli 2015, gevoegde zaken C-153/14, K en A, EU:C:2015:453, punt 60), dat met name vereist dat rekening wordt gehouden met de specifieke kenmerken die verband houden met de vluchtelingenstatus van de gezinshereniger. Zo vereist de situatie van vluchtelingen, zoals overweging 8 van deze richtlijn bepaalt, bijzondere aandacht, aangezien zij zich niet kunnen voorstellen in hun land van herkomst een normaal gezinsleven te leiden, zij gedurende een lange periode van hun gezin gescheiden kunnen zijn geweest alvorens hun de vluchtelingenstatus werd verleend, en het vervullen van de door artikel 7, lid 1, van deze richtlijn vereiste materiële voorwaarden voor hen een bijzondere moeilijkheid kan veronderstellen ten aanzien van andere derdelanders. [...] ofschoon de wetgever van de Unie de lidstaten heeft gemachtigd om in het in artikel 12, lid 1, derde alinea, van die richtlijn bedoelde geval de inachtneming van de in artikel 7, lid 1, van die richtlijn bedoelde voorwaarden te verlangen, heeft hij niet bepaald hoe een laattijdig verzoek procedureel moet worden behandeld om te kunnen genieten van de preferentiële behandeling bedoeld in artikel 12, lid 1, eerste alinea, van die richtlijn. [...] een nationale regeling op grond waarvan een verzoek om gezinshereniging dat is ingediend voor een gezinslid van een vluchteling, kan worden afgewezen op grond van de gunstiger bepalingen van hoofdstuk V van Richtlijn 2003/86 op grond van het feit dat het verzoek meer dan drie maanden na de toekenning van de vluchtelingenstatus aan de gezinshereniger is ingediend, die weliswaar de mogelijkheid biedt om in het kadervan een andere regeling een nieuw verzoek in te dienen, maakt als zodanig de uitoefening van het door richtlijn 2003/86 verleende recht op gezinshereniging in de praktijk niet onmogelijk of uiterst moeilijk. De afwijzing van een verzoek om gezinshereniging dat is ingediend op grond van een nationale regeling die is ingevoerd om uitvoering te geven aan artikel 12, lid 1, eerste alinea, van deze richtlijn, betekent niet dat het

recht op gezinshereniging niet kan warden gewaarborgd, aangezien deze hereniging kan warden toegestaan op grond van een andere regeling, nadat daartoe een verzoek is ingediend. Hoewel de vertraging en de administratieve rompslomp die gepaard gaan met de indiening van een nieuwe aanvraag een duidelijk nadeel kunnen vormen voor de betrokkene, is dit nadeel niet van dien aard dat kan warden aangenomen dat het de betrokkene in beginsel belet om zijn recht op gezinshereniging in de praktijk daadwerkelijk uit te oefenen. De situatie zou echter anders zijn, in de eerste plaats indien de afwijzing van het eerste verzoek om gezinshereniging zou kunnen plaatsvinden in situaties waarin bijzondere omstandigheden de te late indiening van dat verzoek objectief verschoonbaar zouden maken. (HvJEU, 7 november 2018, K, B, C-380/17, punten 50, 53, 55, 59-62).

Gelet op de redenering van het HvJEU in voornoemd arrest A en S (12 april 2018, C550/16, punt 61), moet verweerder ook met dergelijke bijzondere omstandigheden rekening houden bij zijn beoordeling van de redelijkheid van de termijn voor de indiening van een verzoek om gezinshereniging, op grond van artikel 10, § 1, eerste lid, 7°, van de wet van 15 december 1980 "

Verwerende partij moet dus in concrete nagaan of de aanvraag werd ingediend binnen een redelijke termijn, rekening houdend met bijzondere omstandigheden die de laattijdige indiening objectief verschoonbaar kunnen maken.

b. Toepassing in casu

De bestreden beslissing oordeelt dat de termijn waarbinnen de aanvraag gezinshereniging ingediend werd niet redelijk is omwille van volgende redenen:

- Er zou onduidelijkheid zijn over de datum van indiening van de paspoortaanvraag omdat verzoekers verklaren dat de paspoorten in april 2022 werden aangevraagd, maar informele vertaling van de registratieformulieren vermeldt dat ze ongeveer een maand voor September 2022 ingediend zouden zijn - Verzoekers voegden informatie toe volgens welke de aflevering van paspoorten geschorst was tot 1 maart 2023 terwijl hun paspoorten afgeleverd werden op 21 februari 2023, wat tegenstrijdig is.

De Dienst Vreemdelingenzaken concludeert dat er bijzondere omstandigheden waren die de indiening van de aanvraag gezinshereniging bemoeilijkten, maar oordeelt dat de laattijdige indiening van 1 jaar en 9 maanden niet objectief verschoonbaar was.

b. 1. Tegenstrijdigheid in de motieven van de bestreden beslissing

Ten eerste is het niet begrijpelijk waarom er wel buitengewone omstandigheden aanwezig zouden zijn die de laattijdige indiening van de aanvraag gezinshereniging rechtvaardigen, maar niet om de laattijdigheid van 1 jaar en 9 maanden te verschonen.

De motivering van de bestreden beslissing is tegenstrijdig, in strijd met de materiële motiveringsplicht.

b.2. Schending van de materiële motiveringsplicht, manifeste appreciatiefout en onzorgvuldigheid

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de Raad van State en van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen houdt de materiële motiveringsplicht namelijk in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen (RvS 25 november 2014, nr. 229.301 ; RvV 1 februari 2016, nr. 1 61.429).

Ook heeft verwerende partij de zorgvuldigheidsplicht miskend door geen rekening te houden met de aangebrachte elementen die verantwoordde waarom de aanvraag pas na 21 maanden kon worden ingediend.

Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel omvat immers de plicht voor de administratie om bij het nemen van de beslissing rekening te houden met alle gegevens van het betreffende dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken (RvV 17 januari 2014, nr. 117.1 08, RvV 30 oktober 2013, nr. 1 1 3.1 35; zie 10 jaar Raad voor Vreemdelingenbetwistingen: daadwerkelijke rechtsbescherming, Brugge 2017, die Keure, p 126).

De twee motieven waarop de bestreden beslissing zich baseert om te oordelen dat verzoekers hun aanvraag eerder hadden kunnen indienen rusten op een manifeste appreciatiefout, een schending van de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht

• Met betrekking tot de registratieformulieren van de paspoortaanvraag Wat de beweerde tegenstrijdigheid betreft over de registratieformulieren van de paspoorten, moeten verzoekers de situatie uitklaren.

De bestreden beslissingen schrijven het volgende:

"Overwegende dat in het begeleidend schrijven vervolgens wordt aangegeven dat vanaf maart 2022 de paspoortkantoren terug werkzaam waren, en dat de betrokkenen er in slaagden om in april 2022 in Kaboel hun paspoortaanvragen te registreren. Als bewijs hiervan worden 4 kopieën van registratieformulieren inclusief vertalingen voorgelegd. De administratie merkt hierbij echter op dat er geen sprake is van officiële vertalingen van deze kopieën. Hoe dan ook kan men verder opmerken dat deze registratieformulieren niet gedateerd zijn, waardoor er in feite niet bewezen kan worden dat zij plaatsvonden in april 2022.

Daarentegen bevatten 2 vertalingen van deze kopieën wel de volgende vermelding: ...gelieve af te wachten voor een afspraak die later zal bevestigd worden, want ondertussen alle plaatsen tot mid volgende maand (22/Sep/22) zijn volzet...". Hieruit kan de administratie dus afleiden dat de registratie van de paspoortaanvragen eerder zouden hebben plaatsgevonden in augustus 2022, en dat dit enigszins tegenstrijdig is met de vermelding dat dit in april 2022 zou gebeurd zijn."

Dit is een volledig onzorgvuldige lezing van de stukken die werden gevoegd bij de aanvraag en toont dat de verwerende partij niet op de hoogte is van de situatie voor het afleveren van paspoorten in Afghanistan. De registratieformulieren zijn nooit gedateerd. De paspoortaanvragers ontvangen een registratieformulier en keren dan terug naar de paspoortdienst om een datum te ontvangen waarop ze hun paspoort kunnen aanvragen. Ze krijgen dan een nieuw registratieformulier met een datum voor het aanvragen van het paspoort.

In casu hebben verzoekers eerst een eerste registratieformulier ontvangen zonder enige datum. Deze werd vertaald, zonder datum, maar met de vermelding: "Een afspraak met de passpoortbureau zou zo snel mogelijk bevestigd worden". Ze zijn dan regelmatig teruggekeerd om te vragen of ze hun paspoort konden aanvragen. Dan, rond augustus 2022, hebben ze een nieuw registratieformulier waar hen wordt gevraagd om zeker niet voor mid September 2022 terug te komen. In plaats van de vorige vermelding werd dan geschreven: "Beste aanvrager, Gelieve af te wachten voor een afspraak die later zal bevestigd worden, want ondertussen allé plaatsen tot mid volgende maand (22/Sep/22 zijn volzet. Na afwerking van de huidige aanvragen zullen wij u een afspraak geven". Dit is het registratieformulier dat vertaald werd met de datum.

De verwerende partij kan niet gemist hebben dat er twee vertalingen waren van registratieformuliers voor verzoekers, wat betekend dat ze twee registratieformuliers hebben ontvangen.

Het is dan ook niet tegenstrijdig met de informatie dat ze in april 2022 hun paspoorten hebben aangevraagd. Dat er verschillende formuliers worden afgegeven blijkt ondermeer uit de vermelding op verschillende plaatsen van een "definitieve registratieformulier".

Daarenboven vermeldt het formulier: "Dit formulier is alleen informatief. Het is er om u een update te geven over uw paspoortaanvraag". Het is dan ook duidelijk dat het een document is dat men op verschillende momenten kan verkrijgen, met updates over de aanvraag.

Door geen rekening te houden met deze elementen schendt de bestreden beslissing de zorgvuldigheidsplicht. Daarenboven maakt de verwerende partij een manifeste appreciatiefout door te oordelen dat verzoekers tegenstrijdige informatie hebben gegeven over hun paspoortaanvraag.

• Met betrekking tot het afleveren van de paspoorten op 21 februari 2023

Het feit dat verzoekers hun paspoort hebben kunnen verkrijgen terwijl het afleveren van paspoorten volgens algemene informatie nog altijd geschorst was kan geen reden zijn waarom de laattijdigheid van de aanvraag niet aanvaard wordt.

Verwerende partij beweert niet dat verzoekers valse informatie zouden hebben gevoegd aan hun aanvraag, met name de informatie volgens welke het afleveren van paspoorten opgeschort was tot 1 maart 2023.

Die informatie wordt trouwens bevestigd door talrijke bronnen. Blijkbaar was er een technische probleem, waardoor het afleveren van paspoorten gedurende vijf maanden werd opgeschort. Dat verzoekers het geluk hebben om enkele dagen voor het officieel terug afleveren van paspoorten hun paspoorten te verkrijgen is niet ongeloofwaardig. Het is waarschijnlijk pas na het afleveren van enkele paspoorten dat de Taliban overheid kan aankondigen dat het afleveren van paspoorten terug van start kan.

Ter bevestiging van de informatie over de opschorting van het afleveren van paspoorten tot 1 maart 2023 leest men:

*"Afghanistan resumes passport distribution after 5-month hiatus
Earlier, country stopped issuing passports over reported technical issues
Bilal Guler 01.03.2023 - Update : 01.03.2023
Afghanistan resumes passport distribution after 5-month hiatus*

*KABUL, Afghanistan
Afghanistan Wednesday resumed distributing passports five months after service problems were suspended due to technical problems."*

According to the Passport General Directorate, the technical problems have been resolved and the distribution of passports will resume.

Afghans who went to directorate branches formed long lines to get new passports.

Earlier, the Taliban interim administration had announced that it would resume passport distribution across the country on Wednesday."3

En:

"Taliban Suspends Issuing Afghan Passports

By Saqalain Eqbal

October 8, 2022

The issuance and distribution process of Afghan passports has been suspended starting on Saturday, October 8, according to a statement from the Taliban Ministry of Interior Affairs.

In the statement issued on Thursday, the Taliban Ministry of Interior stated that the process of issuing Afghan passports had been put on hold while technical teams worked to repair the tools and equipment used by the Passport Department.

The Taliban General Directorate of Passport claimed that it intends to enforce several beneficial and positive changes in the office's technical and equipment system to step up the process of providing services and expedite applicant procedures.

The announcement reveals that printing equipment and other technical devices need to be repaired or replaced over time due to the printing and distribution of 4,000 to 5,000 passports to applicants each day at the central passport office in Kabul.

According to the announcement, because the technical repair process will take some time to complete, the issuance of passports and provision of other related services must be suspended until it is completed.

The Taliban's Ministry of Interior has asked those seeking passports to delay going to the General Directorate of Passports until the upcoming announcement, which will be posted on the news websites of both this ministry and the General Directorate of Passports.

Since the Taliban seized power in Afghanistan, there has been an increase in the demand for passports, which has led to migration waves.

This comes after the Taliban administration recurrently stopped issuing passports over the course of the previous year, and for the past few months, only the central office has been responsible for issuing them."⁴

En:

"Taliban To Start Issuing Passports to Afghans Next Week

Thursday, 02/23/2023

Afghanistan

The Taliban officials announced in Kabul that the distribution of passports to Afghan citizens will resume next week.

Abdul Karim Hasib, the director of the passport office, said on Thursday that the group will start issuing passports from next Wednesday.

The Taliban had stopped issuing passports to Afghans in late 2022.

The Directorate of Passports said that the online registration process for obtaining a passport will start in all provinces of Afghanistan from next week.

Taliban has asked Afghan citizens to file their application for passports at their respective provinces.

According to Taliban officials, those who had filed their application for passports from Kabul must visit their provinces to obtain their passports.

According to the Taliban, the group will issue 1 0,000 passports on a daily basis."⁵

En:

"By Fatema Adeeb,

09 NOVEMBER 2022

Afghanistan

Afghans Call to Resume Passport Issuing

The General Department of Passports announced one month ago that the distribution of passports would be halted for a temporary time.

Residents of Kabul called on the Islamic Emirate to resume the issuing of passports.

The General Department of Passports announced one month ago that the distribution of passports would be halted for a temporary time.

"The frequent closing of the passport department, its reopening and closing many times--which we don't know the reason for--will pave the way for fraud," said Zabiullah, a passport applicant.

"We call on the Islamic Emirate officials to resume passport distribution through transparent ways," said Massihullah, a passport applicant.

A spokesman for the General Department of Passports, Noorullah Patman, said that the distribution of passports has been halted due to technical problems.

"The process of passport distribution has been halted based on the order of the general head of the passport department due to technical problems, and the technical teams are working on it," said Noorullah Patman, a spokesman for the General Department of Passports.

The distribution of passports has been halted more than five times since the Islamic Emirate swept into power. Three heads of departments have been changed thus far."⁶

Daarenboven hebben verzoekers voldoende bewijzen aangebracht van het feit dat het bijzonder moeilijk was om een paspoort te verkrijgen ondanks hun herhaalde pogingen. Door niet te oordelen dat deze moeilijkheden rechtvaardigen dat de aanvraag pas in mei 2023 kon worden ingediend, maakt de verwerende partij een manifeste beoordelingsfout.

In een e-mail van de contextbegeleidster van G.R. (...) naar de sociaal assistente van Caritas van 2 december 2022 leest men de wanhoop waarin G.R. (...) zich bevindt omdat zijn ouders er niet in slagen om een paspoort te verkrijgen (stuk 6).

Er moet geoordeeld worden dat er buitengewone omstandigheden aanwezig waren die de laattijdige indiening van de aanvraag verschoonbaar maken.

b.3. Geen beoordeling in concreto van de redelijke termijn en van de buitengewone omstandigheden

Dat er twee tegenstrijdigheden zouden zijn in de informatie overgemaakt aan de Dienst Vreemdelingenzaken vormt geen beoordeling in concreto van de situatie waarin verzoekers zich bevonden en de moeilijkheden die ze hebben ondervonden om hun paspoorten te kunnen bekomen.

Het is niet duidelijk in de bestreden beslissing welke elementen aanvaard worden als buitengewone omstandigheden en welke niet.

Het arrest van het EHvJ in de zaak C-550/16 van 12 april 2018 vermeldde een termijn van drie maanden als redelijke termijn zonder rekening te kunnen houden met het specifieke context van Afghanistan, waar burgers verplicht zijn om zich naar Pakistan te begeven om hun visumaanvraag in te dienen, terwijl het bijzonder moeilijk is geworden om paspoorten te verkrijgen omwille van het vallen van de regering, en terwijl dat Pakistan het oversteken van de grens moeilijker en moeilijker maakt voor Afghanen. Dit is een specifieke context die in concreto beoordeeld moet worden.

De bestreden beslissing lijkt abstract te oordelen dat 1 jaar en 9 maanden een overdreven termijn is, terwijl verzoekers heel concreet hebben uiteengezet waarom het voor hen niet mogelijk was om de aanvraag vroeger in te dienen.

Door te oordelen dat de termijn van 1 jaar en 9 maanden niet aanvaard wordt zonder concrete elementen schendt de bestreden beslissing artikel 10 van de Vreemdelingenwet, zoals geïnterpreteerd door de rechtspraak van het HvC in de hierboven aangehaalde arresten.”

3.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, die onder meer stellen dat beslissingen met redenen omkleed moeten zijn, hebben tot doel de betrokkenen een zodanig inzicht in de motieven van de beslissingen te verschaffen, dat zij in staat zijn te weten of het zin heeft zich tegen die beslissingen te verweren met de middelen die het recht hen verschaft. Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62, §2, van de Vreemdelingenwet.

*In casu dient te worden vastgesteld dat de bestreden weigeringsbeslissing zowel in rechte als in feite is gemotiveerd. Uit het betoog van de verzoekende partijen blijkt dat zij de motieven van deze beslissing kennen en begrijpen. Zij zijn er immers in geslaagd middelen aan te wenden die de deugdelijkheid van de opgegeven motieven betreffen. Het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht is *in casu* dus bereikt.*

Een schending van de formele motiveringsplicht, zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en in artikel 62, §2 van de Vreemdelingenwet, wordt niet aangetoond.

3.3. Waar de verzoekende partijen inhoudelijke argumenten ontwikkelen tegen de bestreden weigeringsbeslissingen, voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Wat betreft de aangevoerde schending van de zorgvuldigheidsplicht moet erop worden gewezen dat dit beginsel van behoorlijk bestuur de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitevinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor de zorgvuldigheidsplicht houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

3.4. Nazicht van de materiële motiveringsplicht en van de zorgvuldigheidsplicht houdt *in casu* eveneens nazicht in van artikel 10 van de Vreemdelingenwet, waarvan de verzoekende partijen tevens de schending aanvoeren, daar de bestreden weigeringsbeslissing mede op deze bepaling is gestoeld.

De relevante bepalingen van artikel 10 van de Vreemdelingenwet, meer bepaald artikel 10, §1, eerste lid, 7° van de Vreemdelingenwet, zoals toepasselijk op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissingen, luiden als volgt:

“§ 1

Onder voorbehoud van de bepalingen van artikelen 9 en 12, zijn van rechtswege toegelaten om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven:

(...)

7° de ouders van een vreemdeling die erkend werd als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of die de subsidiaire bescherming geniet, voor zover zij met hem komen samenleven en op voorwaarde dat hij jonger is dan achttien jaar en het Rijk binnengekomen is zonder begeleiding van een krachtens de wet verantwoordelijke meerderjarige vreemdeling en vervolgens niet daadwerkelijk onder de hoede van een

dergelijke persoon gestaan heeft, of zonder begeleiding werd achtergelaten nadat hij het Rijk is binnengekomen.

(...)

§ 2

(...)

[Het tweede, derde en vierde lid zijn niet van toepassing op de in § 1, eerste lid, 4° tot 6° bedoelde familieleden van een als vluchteling erkende vreemdeling en van een vreemdeling die de subsidiaire bescherming geniet indien de bloed- of aanverwantschapsbanden of het geregistreerd partnerschap al bestonden vooraleer de vreemdeling het Rijk binnenkwam en voor zover de aanvraag tot verblijf op basis van dit artikel werd ingediend in de loop van het jaar na de beslissing tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of de toekenning van de subsidiaire bescherming van de vreemdeling die vervoegd wordt.]

(...)"

Artikel 10, §1, eerste lid, 7° van de Vreemdelingenwet voorzag ten tijde van het nemen van de bestreden beslissingen aldus dat de ouders van de vreemdeling die werd erkend als vluchteling van rechtswege toegelaten zijn om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven voor zover zij met hem komen samenleven, hij jonger dan 18 jaar is en hij het Rijk is binnengekomen zonder begeleiding of als zodanig werd achtergelaten.

Een termijn voor het indienen van een aanvraag gezinshereniging door personen die ressorteren onder artikel 10, §1, eerste lid, 7° van de Vreemdelingenwet wordt niet voorzien.

Artikel 10, §1, eerste lid, 7° van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 10, derde lid, a) van de richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging (hierna: Gezinsherenigingsrichtlijn), dat luidt als volgt:

"Indien de vluchteling een alleenstaande minderjarige is,

a) staan de lidstaten de toegang en het verblijf uit hoofde van gezinshereniging toe aan zijn bloedverwanten in rechtstreekse opgaande lijn zonder de in artikel 4, lid 2, onder a), genoemde voorwaarden toe te passen;"

Betreffende de beoordeling van de minderjarigheid in de zin van artikel 10, derde lid, a) van de Gezinsherenigingsrichtlijn oordeelt het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: het Hof van Justitie) in arrest nr. C-550/16 van 12 april 2018 als volgt:

"Daarentegen kan, wanneer met het oog op de toepassing van artikel 10, lid 3, onder a), van richtlijn 2003/86 voor de beoordeling van de leeftijd van een vluchteling de datum van indiening van het verzoek om internationale bescherming als uitgangspunt wordt genomen, een gelijke en voorzienbare behandeling worden gewaarborgd van alle verzoekers die zich in chronologisch opzicht in dezelfde situatie bevinden, doordat zo wordt verzekerd dat de slaagkansen van het verzoek om gezinshereniging voornamelijk afhangen van factoren die verband houden met de verzoeker en niet met de betrokken overheidsinstantie, zoals de behandelingsduur van het verzoek om internationale bescherming of van de aanvraag voor gezinshereniging (zie naar analogie arrest van 17 juli 2014, Noorzia, C-338/13, EU:C:2014:2092, punt 17)."

In het voormelde arrest C-550/16 van 12 april 2018 oordeelde het Hof van Justitie dat "[a]rtikel 2, aanhef en onder f), van richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging, juncto artikel 10, lid 3, onder a), daarvan, [...] aldus [moet] worden uitgelegd dat een onderdaan van een derde land of staatloze die op het tijdstip van zijn aankomst op het grondgebied van een lidstaat en van indiening van zijn asiolverzoek in die staat minder dan 18 jaar oud was, maar die gedurende de asielprocedure meerderjarig worden gekwalificeerd als "minderjarige" in de zin van die bepaling."

Bovendien stelt de Raad vast dat het Hof van Justitie een beperking heeft ingevoerd voor de ouders van een persoon die erkend werd als vluchteling en meerderjarig is geworden tijdens het onderzoek naar het verzoek tot internationale bescherming dat hij heeft ingediend als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, op de termijn om een aanvraag tot gezinshereniging met voormelde erkend vluchteling in te dienen na de erkenning als vluchteling, in die zin dat het dient te gaan om een 'redelijke termijn'. Het Hof van Justitie oordeelt in het eerder genoemde arrest als volgt:

"Aangezien het, zoals de Nederlandse regering en de Commissie betogen, ongetwijfeld onverenigbaar zou zijn met de doelstelling van artikel 10, lid 3, onder a), van richtlijn 2003/86 wanneer een vluchteling die op het tijdstip van zijn verzoek een alleenstaande minderjarige was, maar gedurende de procedure meerderjarig is geworden, zich, om een gezinshereniging te verkrijgen, zonder enige tijdsbeperking op die bepaling zou kunnen beroepen, dient deze vluchteling zijn verzoek om gezinshereniging wel binnen een redelijke termijn in te dienen. Voor de bepaling van een dergelijke redelijke termijn biedt de door de Uniewetgever in de

soortgelijke context van artikel 12, lid 1, derde alinea, van die richtlijn gekozen oplossing een indicatie, zodat ervan uit moet worden gegaan dat het op basis van artikel 10, lid 3, onder a), van diezelfde richtlijn ingediende verzoek om gezinshereniging in een dergelijke situatie in beginsel moet worden ingediend binnen drie maanden na de datum van erkenning van de vluchtelingenstatus van de betrokken minderjarige.”

Hieruit blijkt dat een indicatie kan gevonden worden in artikel 12, lid 1, derde alinea van de Gezinsherenigingsrichtlijn, zodat er moet vanuit gegaan worden dat het op artikel 10, derde lid, a) van die richtlijn, omgezet in artikel 10, §1, eerste lid, 7° van de Vreemdelingenwet, ingediende verzoek om gezinshereniging “*in beginsel*” moet worden ingediend binnen de drie maanden na de datum van de erkenning van de vluchtelingenstatus van de betrokken minderjarige.

Het Hof van Justitie verwijst aldus voor de termijn waarbinnen de aanvraag conform artikel 10, §1, eerste lid, 7° van de Vreemdelingenwet “*in beginsel*” dient te worden ingediend naar de bepalingen van artikel 12, lid 1, derde alinea van de Gezinsherenigingsrichtlijn. Voormelde bepaling van de Gezinsherenigingsrichtlijn biedt echter ruimte voor de lidstaten. Immers stelt voormelde bepaling dat de lidstaten “*kunnen*” eisen dat de vluchtelingen aan bepaalde voorwaarden voldoen wanneer het verzoek om gezinshereniging niet wordt ingediend binnen een termijn van drie maanden na de toekenning van de vluchtelingenstatus.

Gebruik makend van de mogelijkheid om meer voordelige bepalingen op te nemen, heeft de Belgische wetgever voormelde bepaling omgezet in de Vreemdelingenwet, meer bepaald (oud) artikel 10, §2, vijfde lid van de Vreemdelingenwet en ervoor geopteerd dat aan bepaalde voorwaarden niet dient voldaan te zijn door familieleden van als vluchteling erkende vreemdeling, onder meer voor zover de aanvraag tot verblijf werd ingediend in de loop van het jaar na de beslissing tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling.

In het arrest C-380/17 van 7 november 2018 oordeelde het Hof van Justitie ook dat “*[a]rtikel 12, lid 1, van richtlijn 2003/86 niet in de weg [staat] aan een nationale regeling op grond waarvan een ten behoeve van een gezinslid van een vluchteling ingediend verzoek om in aanmerking te komen voor gezinshereniging op basis van de gunstiger bepalingen van hoofdstuk V van deze richtlijn, kan worden afgewezen op grond dat dit verzoek meer dan drie maanden na de toekenning van de vluchtelingenstatus aan de gezinshereniger is ingediend, waarbij tegelijk wel de mogelijkheid wordt geboden een nieuw verzoek in te dienen in het kader van een andere regeling, op voorwaarde dat deze regeling erin voorziet dat een dergelijke weigeringsgrond niet kan worden gehanteerd in situaties waarin de te late indiening van het eerste verzoek op grond van bijzondere omstandigheden objectief verschoonbaar is*”.

Wanneer de referentiepersoon nog minderjarig is bij de komst naar België en bij het indienen van een verzoek om internationale bescherming, volgt uit voormeld arrest C-550/16 van 12 april 2018 van het Hof van Justitie dat de ouders van voormelde persoon na de toekenning van de internationale beschermingsstatus aan de referentiepersoon, hoewel deze intussen meerderjarig was geworden, “*binnen een redelijke termijn*” kunnen verzoeken om gezinshereniging. Voor deze redelijke termijn werd de termijn van artikel 12, lid 1, derde alinea van de Gezinsherenigingsrichtlijn richtinggevend geacht, zodat “*in beginsel*” een termijn van drie maanden na de datum van toekenning van de internationale beschermingsstatus geldt.

Zoals reeds vastgesteld heeft de Belgische wetgever, wat de termijn van artikel 12, lid 1, derde alinea van de Gezinsherenigingsrichtlijn betreft, in de Belgische context een ruimere termijn van één jaar gepast geacht, getuige artikel 10, §2, lid 5 van de Vreemdelingenwet. Dit is toegestaan gelet op artikel 3, lid 5 van de Gezinsherenigingsrichtlijn, waarin wordt bepaald dat deze richtlijn de mogelijkheid van lidstaten om gunstigere bepalingen vast te stellen of te handhaven onverlet laat.

In dit verband is het ook niet onbelangrijk te vermelden dat overeenkomstig artikel 12*bis*, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, waarbij artikel 5, lid 1 van de Gezinsherenigingsrichtlijn is omgezet in Belgisch recht, wordt bepaald dat de gezinsleden van de gezinshereniger – en dus niet de gezinshereniger zelf – een verzoek om toegang en verblijf in het kader van het recht op gezinshereniging kunnen indienen en dat deze gezinsleden een dergelijk verzoek moeten indienen bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger die bevoegd is voor hun woonplaats of hun verblijfplaats in het buitenland. Het is dus ook mogelijk dat de gezinsleden zich hiervoor moeten begeven naar een derde land, zoals dit *in casu* het geval is. Nog moet in dit verband worden opgemerkt dat het Hof van Justitie de verplichting in het Belgische recht om voor het indienen van het verzoek om gezinshereniging in persoon te verschijnen bij de bevoegde Belgische vertegenwoordiging in het buitenland in strijd heeft geacht met de Gezinsherenigingsrichtlijn voor zover geen uitzonderingen zijn voorzien op deze verplichting voor situaties waarin een dergelijke verschijning onmogelijk of buitengewoon moeilijk is, met name wanneer de gezinsleden van de gezinshereniger in een conflictgebied wonen en zij, door zich te verplaatsen, het risico lopen om te worden blootgesteld aan onmenselijke of vernederende behandelingen of zelfs om hun leven in gevaar te brengen (HvJ 18 april 2023, C-1/23 PPU).

Er moet dan ook worden aangenomen dat de redelijke termijn, zoals vastgesteld door de Belgische wetgever, voor het indienen van de aanvraag tot gezinshereniging overeenkomstig artikel 10, § 1, eerste lid, 7° van de Vreemdelingenwet in een geval zoals *in casu*, vóór de wetswijziging door de wet van 10 maart 2024, een termijn is van één jaar, en niet van drie maanden.

In dit verband kan wel degelijk naar analogie worden verwezen naar het arrest nr. 255.380 van 23 december 2022 van de Raad van State. Er valt niet in te zien waarom de "*redelijke termijn*" in de voorliggende situatie anders zou moeten worden ingevuld dan in de situatie waarin de gezinshereniging wordt gevraagd door een kind met zijn ouder die internationale bescherming geniet in België, waarbij dit kind nog minderjarig was ten tijde dat zijn ouder verzocht om internationale bescherming en meerderjarig was op het ogenblik van de toekenning van de internationale beschermingsstatus en de aanvraag tot gezinshereniging, zoals aan de orde was in voormeld arrest van de Raad van State.

Uit het arrest C-380/17 van het Hof blijkt dat de lidstaten een mogelijkheid moeten voorzien om rekening te houden met bijzondere omstandigheden die de laattijdige indiening objectief verschoonbaar maken.

3.5. Uit de bestreden beslissingen blijkt dat de verwerende partij bovenstaande principes erkent en toepast.

Echter oordeelt zij dat de door de verzoekende partijen aangevoerde omstandigheden de laattijdige indiening van de aanvraag gezinshereniging, met name 1 jaar en 9 maanden na de erkenning als vluchteling van de zoon van de verzoekende partijen, niet objectief verschoonbaar kunnen maken.

De verwerende partij licht in de bestreden beslissingen toe dat zij van de verzoekende partijen op 24 september 2021 een mail mocht ontvangen waarin wordt toegelicht dat het voor hen onmogelijk was om voor 25 september 2021 hun aanvragen in te dienen, dat zij op 30 juni 2023 opnieuw een schrijven ontvangt van de verzoekende partijen waarin wordt toegelicht dat de laattijdige indiening van de aanvragen te maken heeft met de onmogelijkheid om hun paspoorten te bekomen in Afghanistan, waarbij wordt gewezen op het 'algemeen ambtsbericht Afghanistan' van maart 2022 van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, waarin een overzicht te vinden is over de ontwikkeling van afgiften van paspoorten in Afghanistan van na de machtsovername door de taliban op 15 augustus 2021 tot maart 2022, dat in het schrijven wordt aangegeven dat de paspoortkantoren vanaf maart 2022 terug werkzaam waren en dat zij er in april 2022 in slaagden in Kabul hun paspoortaanvragen te registreren, dat zij als bewijs vier kopieën van registratieformulieren inclusief vertaling voorleggen, dat er geen sprake is van officiële vertalingen, dat hoe dan ook deze registratieformulieren niet gedateerd zijn, waardoor er in feite niet bewezen kan worden dat ze plaatsvonden in april 2022, dat daarentegen twee vertalingen vermelden "... *gelieve af te wachten voor een afspraak die later zal bevestigd worden, want ondertussen alle plaatsen tot mid volgende maand (22/Sep/22) zijn volzet ...*", dat hieruit kan afgeleid worden dat de registratie van de paspoortaanvragen eerder zou hebben plaatsgevonden in augustus 2022 en dit enigszins tegenstrijdig is met de vermelding dat dit in april 2022 zou zijn gebeurd, dat in het schrijven verder wordt aangegeven dat op 8 oktober 2022 alle paspoortkantoren opnieuw zouden zijn gesloten en dat de aflevering van paspoorten zou zijn opgeschort tot maart 2023, dat uit publicaties blijkt dat de afgifte van paspoorten opnieuw zou aanvatten op 1 maart 2023, dat opgemerkt moet worden dat de paspoorten van de verzoekende partijen eigenlijk reeds afgeleverd werden op 21 februari 2023, dat indien de aflevering van de paspoorten effectief absoluut werd opgeschort tot 1 maart 2023 hun paspoorten nooit kunnen afgeleverd zijn op deze datum, dat gezien dit wel het geval is, niet anders dan kan vastgesteld worden dat het toch mogelijk was voor de verzoekende partijen om tijdens de aangegeven periode van 'absolute opschorting' een paspoort te bekomen, hetgeen tegenstrijdig is met wat zij beweren.

De verwerende partij meent dat er *in casu* wel degelijk kan vastgesteld worden dat er bijzondere omstandigheden waren die een tijdige indiening van de aanvragen gezinshereniging bemoeilijkten, maar dat deze in het licht van de vermelde tegenstrijdigheden niet van die aard zijn dat ze een laattijdige indiening van 1 jaar en 9 maanden sinds de toekenning van de vluchtelingenstatus aan de gezinshereniger objectief verschoonbaar kunnen maken. De verwerende partij concludeert dan ook dat de aanvragen niet binnen een redelijke termijn werden ingediend.

3.6. De verzoekende partijen betogen dat het onbegrijpelijk is waarom er wel buitengewone omstandigheden worden aanvaard die een laattijdige aanvraag rechtvaardigen, maar niet om een laattijdigheid van 1 jaar en 9 maanden te verschonen.

3.7. Met betrekking tot de registratieformulieren van de paspoortaanvragen betogen de verzoekende partijen dat de verwerende partij is overgegaan tot een onzorgvuldige lezing van de stukken die werden gevoegd bij hun aanvraag wat aantoonde dat de verwerende partij niet op de hoogte was van de situatie in Afghanistan, dat de registratieformulieren nooit gedateerd zijn, dat de aanvragers een registratieformulier ontvangen en dan terugkeren naar de paspoortdienst om een datum te ontvangen waarop ze hun paspoort kunnen aanvragen,

dat ze dan een nieuw registratieformulier krijgen met een datum voor het aanvragen van het paspoort, dat zij *in casu* eerst een registratieformulier hebben ontvangen zonder datum, dat deze vertaald werd, zonder datum maar met de melding *“Een afspraak met de passportbureau zou zo snel mogelijk bevestigd worden”*, dat zij regelmatig zijn teruggekeerd om te vragen of zij hun paspoort konden aanvragen, dat dan, rond augustus 2022, ze een nieuw registratieformulier hebben gekregen waar hen gevraagd wordt om zeker niet voor midden september 2022 terug te komen, in plaats van de vorige vermelding werd geschreven *“Beste aanvragen, Gelieve af te wachten voor een afspraak die later zal bevestigd worden, want ondertussen alle plaatsen tot mid volgende maand (22/Sep/22) zijn volzet. Na afwerking van de huidige aanvragen zullen wij u een afspraak geven”*, dat dit het registratieformulier is dat vertaald werd met de datum. Zij betogen dat de verwerende partij niet kan gemist hebben dat er twee vertalingen waren van registratieformulieren wat betekent dat zij twee formulieren hebben ontvangen, dat het dan ook niet tegenstrijdig is met de informatie dat ze in april 2022 hun paspoorten hebben aangevraagd, dat er verschillende formulieren worden afgegeven onder meer blijkt uit de vermelding op verschillende plaatsen van een *“definitieve registratieformulier”*, dat het formulier bovendien vermeldt *“Dit formulier is alleen informatief. Het is er om u een update te geven over uw paspoortaanvraag”*, dat het dan ook duidelijk is dat het een document is dat men op verschillende momenten kan verkrijgen, met updates over de aanvraag en dat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met deze elementen en een manifeste appreciatiefout maakt door te oordelen dat zij tegenstrijdige informatie hebben gegeven over hun paspoortaanvraag.

Vooreerst wijst de Raad erop dat de verwerende partij lijkt te aanvaarden dat er moeilijkheden waren tot het bekomen van paspoorten in Afghanistan tot maart 2022, ogenblik waarop de paspoortkantoren terug werkzaam waren. Voorts blijkt nergens uit dat de verwerende partij zou menen dat de verzoekende partijen hebben getalmd door in april 2022 hun paspoortaanvragen te registreren. Echter meent de verwerende partij dat de verklaring van de verzoekende partijen dat zij hun paspoortaanvragen lieten registreren in april 2022 tegengesproken wordt door de door hen aangeleverde vier kopieën van registratieformulieren inclusief vertalingen.

De verwerende partij wijst er wel op dat er geen sprake is van officiële vertalingen maar uit de motieven van de bestreden beslissingen blijkt niet dat (enkel) om deze reden het aanvragen van de paspoorten in april 2022 niet aangetoond wordt geacht en bijgevolg niet is aangetoond dat de objectief verschoonbare laattijdigheid een dergelijk lange termijn betreft. Immers blijkt uit de motieven van de bestreden beslissingen duidelijk dat er bijzondere omstandigheden aanvaard worden voor laattijdige indiening, maar dat deze in het licht van de vermelde tegenstrijdigheden niet van die aard zijn dat ze een laattijdige indiening van 1 jaar en 9 maanden sinds de toekenning van de vluchtelingenstatus aan de gezinshereniger objectief verschoonbaar kunnen maken. Aldus wordt de duur van de laattijdigheid niet verschoonbaar geacht omwille van de tegenstrijdigheid over vooreerst de datum van de registratie van de paspoorten, waarbij wordt gesteld dat dit, blijkens de vertalingen van de registratieformulieren, eerder zou plaatsgevonden hebben in augustus 2022 en dit enigszins tegenstrijdig is met de vermelding dat dit in april 2022 is gebeurd.

De verzoekende partijen kunnen gelet op de stukken van het administratief dossier gevolgd worden dat de verwerende partij uitging van een onzorgvuldige lezing van de stukken gevoegd bij de aanvraag.

Hoewel inderdaad kan vastgesteld worden dat uit de voorgelegde vertalingen niet kan blijken dat de registratieformulieren gedateerd zijn en hieruit dan ook niet kan blijken dat deze plaatsvonden in april 2022, kan uit de voorgelegde vertalingen van de registratieformulieren niet op zorgvuldige wijze afgeleid worden dat gelet op het feit dat twee (van de vier) vertalingen vermelden *“... gelieve af te wachten voor een afspraak die later zal bevestigd worden, want ondertussen alle plaatsen tot mid volgende maand (22/Sep/22) zijn volzet ...”*, de registratie van de paspoortaanvragen eerder zou hebben plaatsgevonden in augustus 2022 en dit tegenstrijdig is met de vermelding dat dit in april 2022 zou zijn gebeurd.

In het schrijven van 30 juni 2023 hebben de verzoekende partijen verduidelijkt dat van maart 2022 tot oktober 2022 de paspoortkantoren in de meeste provincies wel opnieuw open waren, dat het nog steeds niet vanzelfsprekend was om een aanvraag in te dienen en effectief een paspoort te bekomen, dat via de officiële weg het stilaan mogelijk was om aanvragen te registreren, maar het vervolgens maanden of zelfs meer dan een jaar duurt alvorens een paspoort effectief wordt afgeleverd, dat zij er in april 2022 in slagen om een registratie van hun paspoortaanvragen te doen in Kaboel, dat zij echter geen informatie krijgen over wanneer het paspoort zou afgeleverd worden, dat zij nog regelmatig terugkeren, maar enkel een nieuw registratieformulier krijgen met de melding dat de afspraken volzet zijn, dat zij in bijlage deze formulieren en vertaling voegen.

Uit de vertalingen van de stukken blijkt dat er twee formulieren werden afgeleverd op naam van de eerste verzoekende partij en twee formulieren op naam van de tweede verzoekende partij. Behoudens de persoonsgegevens betreft het beide malen eenzelfde formulier.

Het eerste formulier vermeldt onder meer, volgens de voorgelegde vertaling ervan, “Geachte aanvrager: Uw formulier is succesvol geregistreerd. Als het systeem een datum (een afspraak) voor u heeft gegeneerd in dit formulier, kom dan naar het paspoort kantoor op de vermelde datum, anders wacht u tot het systeem een datum/afspraak voor u gegeneerd. (...) Dit formulier is geen aanvraagformulier voor een paspoort. Kom niet naar de paspoortdienst alleen met deze formulier. (...)” alsook in een kader “Naam (...), Voornaam (...), Naam voornaam vader (...), Naam voornaam grootvader (...), Geboortedatum (...), Formulier afprinten op (datum): Een afspraak met de paspoortdienst zou zo snel mogelijk bevestigd worden” en “Kom aub niet naar de paspoortdienst voor het datum die op uw definitieve formulier staat”. Op het tweede formulier staat onder meer, volgens de voorgelegde vertaling ervan, “Geachte aanvrager: Uw formulier is succesvol geregistreerd in het systeem. Als het systeem een datum (een afspraak) voor u heeft gegeneerd in dit formulier, kom dan naar het paspoort kantoor op de vermelde datum, anders wacht u tot het systeem een datum/afspraak voor u gegeneerd. (...) Dit formulier is geen aanvraagformulier voor een paspoort. Kom niet naar de paspoortdienst alleen met deze formulier. (...)” alsook in een kader “Barcode (...), Naam (...), Voornaam (...), Naam voornaam vader (...), Naam voornaam grootvader (...), Geboortedatum (...), Formulier afprinten op (datum): Beste aanvragen, Gelieve af te wachten voor een afspraak die later zal bevestigd worden, want ondertussen alle plaatsen tot mid volgende maand (22/Sep/22) zijn volzet. Na afwerking van de huidige aanvragen zullen wij u een afspraak geven. Geldigheid van de definitieve formulier – Na downloaden van definitieve formulier vind je een datum boven het formulier. Je moet binnen de drie dagen na het vermelde datum in het formulier zich bij de paspoortbureau aanmelden. Anders moet je de process opnieuw beginnen. De definitieve formulier geldt alleen drie dagen.” en “Kom aub niet naar de paspoortdienst voor het datum die op uw definitieve formulier staat.”

Uit het voorliggen van twee formulieren met verschillende informatie over de afspraak (enerzijds enkel dat een afspraak zo snel mogelijk zal bevestigd worden en anderzijds dat een afspraak later zal bevestigd worden daar intussen alle plaatsen tot 22 september 2022 volzet zijn, dat een afspraak zal gegeven worden na afwerking van de huidige aanvragen) kan afgeleid worden dat de verzoekende partijen zich minstens op twee verschillende ogenblikken hebben aangemeld waardoor uit het loutere feit dat één formulier vermeldt “... gelieve af te wachten voor een afspraak die later zal bevestigd worden, want ondertussen alle plaatsen tot mid volgende maand (22/Sep/22) zijn volzet ...”, niet ipso facto kan afgeleid worden dat de registratie van de paspoortaanvragen eerder en pas eerst zou hebben plaatsgevonden in augustus 2022 en dit vervolgens tegenstrijdig is met de vermelding dat dit in april 2022 zou zijn gebeurd.

3.8. Met betrekking tot het afleveren van de paspoorten op 21 februari 2023, menen de verzoekende partijen dat het feit dat zij hun paspoorten hebben kunnen verkrijgen terwijl het afleveren van paspoorten volgens de algemene informatie nog altijd geschorst was geen reden kan zijn waarom de laattijdigheid van de aanvraag niet aanvaard wordt, dat de verwerende partij niet beweert dat zij valse informatie hebben gevoegd aan de aanvraag, met name de informatie volgens welke het afleveren van paspoorten opgeschort was tot 1 maart 2023, dat deze informatie trouwens bevestigd wordt door talrijke bronnen, dat blijkbaar er een technisch probleem was, waardoor het afleveren van paspoorten gedurende vijf maanden werd opgeschort, dat zij het geluk hebben gehad om enkele dagen voor het officieel terug afleveren van paspoorten hun paspoorten te verkrijgen niet ongeloofwaardig is, dat het waarschijnlijk pas na het afleveren van enkele paspoorten is dat de taliban kan aankondigen dat het afleveren van paspoorten terug van start kan gaan. De verzoekende partijen wijzen ter bevestiging van de informatie over de opschorting van het afleveren van paspoorten tot 1 maart 2023 op verschillende bronnen waaruit zij citeren.

De verzoekende partijen kunnen gevolgd worden dat in de bestreden beslissingen niet wordt gesteld dat zij valse informatie hebben toegevoegd aan de aanvragen. Zo wordt niet uitdrukkelijk gesteld dat de informatie van de aangeleverde bronnen niet correct is. Evenmin wordt de authenticiteit van de paspoorten betwist.

De verwerende partij stelt wel dat de verzoekende partijen hebben aangegeven dat op 8 oktober 2022 alle paspoortkantoren opnieuw zouden zijn gesloten en dat de aflevering van paspoorten zou zijn opgeschort tot maart 2023, dat uit publicaties blijkt dat de afgifte van paspoorten opnieuw zou aanvatten op 1 maart 2023, dat de paspoorten van de verzoekende partijen reeds afgeleverd werden op 21 februari 2023, dat indien de aflevering van de paspoorten effectief absoluut werd opgeschort tot 1 maart 2023 hun paspoorten nooit kunnen afgeleverd zijn op deze datum, dat gezien dit wel het geval is, niet anders dan kan vastgesteld worden dat het toch mogelijk was voor de verzoekende partijen om tijdens de aangegeven periode van ‘absolute opschorting’ een paspoort te bekomen, hetgeen tegenstrijdig is met wat zij ‘beweren’.

Echter gelet op de informatie waarnaar de verzoekende partijen in hun schrijven van 30 juni 2023 verwijzen kan de verwerende partij niet zonder meer stellen dat, gelet op het feit dat de paspoorten van de verzoekende partijen werden afgeleverd op 21 februari 2023, de verklaring van de verzoekende partijen dat het niet mogelijk was eerder een paspoort te bekomen gelet op de omstandigheid dat de aflevering van de paspoorten werd opgeschort tot maart 2023 en de afgifte opnieuw zou aanvatten op 1 maart 2023, een loutere ‘bewering’ is.

De Raad herhaalt dat in de bestreden beslissingen niet wordt gesteld, zoals de verzoekende partijen betogen, dat zij valse informatie hebben toegevoegd aan de aanvragen.

De Raad stelt echter vast dat de verzoekende partijen kunnen gevolgd worden dat uit de informatie blijkt dat er blijkbaar een technisch probleem was, waardoor het afleveren van paspoorten gedurende vijf maanden werd opgeschort. Zij betogen dat het feit dat zij het geluk hebben gehad om enkele dagen voor het officieel terug afleveren van paspoorten hun paspoorten te verkrijgen niet ongeloofwaardig is en dat het waarschijnlijk pas na het afleveren van enkele paspoorten is dat de taliban kan aankondigen dat het afleveren van paspoorten terug van start kan gaan. Het komt de Raad niet ongeloofwaardig of onmogelijk voor dat de paspoorten van de verzoekende partijen werden uitgegeven (“*date of issue*”) op 21 februari 2023 en dat – net omwille van het feit dat het uitgeven van paspoorten weer mogelijk bleek – de taliban heeft aangekondigd dat de aflevering (“*distribution*”) van paspoorten zou hervatten op 1 maart 2023.

Nu de verwerende partij een tegenstrijdigheid vaststelt tussen de aangeleverde informatie van nieuwskanalen en de door de verzoekende partijen aangeleverde paspoorten, doch niet zonder meer kan blijken dat er ook effectief een tegenstrijdigheid is gelet op wat voorafgaat, kan zij niet motiveren dat “*niet anders dan*” kan vastgesteld worden dat het toch mogelijk was voor de verzoekende partijen om tijdens de aangegeven periode van ‘absolute opschorting’ een paspoort te bekomen, hetgeen tegenstrijdig is met wat zij beweren.

3.9. Nu niet blijkt dat de verwerende partij op zorgvuldige wijze de tegenstrijdigheden heeft vastgesteld, moet besloten worden dat zij op onzorgvuldige en kennelijk onredelijke wijze heeft gemotiveerd dat er bijzondere omstandigheden waren die een tijdige indiening van de aanvragen gezinshereniging bemoeilijkten, maar dat deze in het licht van de vermelde tegenstrijdigheden niet van die aard zijn dat ze een laattijdige indiening van 1 jaar en 9 maanden sinds de toekenning van de vluchtelingenstatus aan de gezinshereniger objectief verschoonbaar kunnen maken.

Een schending van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel wordt aannemelijk gemaakt.

Door louter de motieven van de bestreden beslissingen te herhalen en te betogen dat nergens uit blijkt dat het gaat om een foutieve beoordeling vanwege de verwerende partij en dat de stellingen van de verwerende partijen (lees: verzoekende partijen) hier ook geen afbreuk aan doen, dat uit de bestreden beslissingen duidelijk blijkt dat er een concrete beoordeling gemaakt werd en een beoordeling waaruit blijkt dat de aangevoerde buitengewone omstandigheden werden beoordeeld en er geen sprake is van tegenstrijdigheden in de motivering van de bestreden beslissingen, dat het grotendeels feitelijke betoog van de verzoekende partijen hier trouwens geen afbreuk aan doet, werpt de verwerende partij in haar nota met opmerkingen geen ander licht op de kritiek van de verzoekende partijen en op voormelde vaststellingen in onderhavig arrest.

3.10. Het eerste middel is in de besproken mate gegrond.

Een verder onderzoek van de overige onderdelen van het eerste middel en van het tweede middel dringt zich niet meer op daar dit niet kan leiden tot een ruimere vernietiging.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 6 oktober 2023 tot weigering van de afgifte van een visum worden vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen januari tweeduizend zesentwintig door:

N. VERMANDER, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

N. VERMANDER